

Kostja väide, mis käsitleb õigusvõimet PKK väidetava lõppemise tõttu on vastuolus Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõikega 1 (endine artikkel 91), kuna see puudutab hagiavalduse sisu. Teisisõnu, vastuväidet ei oleks pidanud käsitlema vastuvõetavuse hindamise käigus.

Samamoodi kohtu poolt õigusvõime kohta tehtud otsus, mis tugineb kohtu esialgsel käsitlusel esimese hageja lõppemisest, kujutab *de facto* õigusvastast otsust sisulise küsimuse kohta, mida menetluse selles staadiumis ei oleks tulnud teha. Selline otsus on vasturääkiv Esimese Astme Kohtu määruuses sisaldunud, et "PKK tegelik eksisteerimine" on sisuline küsimus, mida vastuvõetavuse üle otsustamise staadiumis ei käsitleta.

Esimese Astme Kohtu esimese hageja lõppemise küsimuse väidete käsitlus ei puutu igal juhul asjasse. O. Ocalan'i seisukohade tähelepanelik lugemine ei kinnita, et PKK oli lõplikult, sh keelu alt vaidlustamiseks, lõpetatud.

Isegi kui kohtul oli õigus, kui ta käsitles esimese hageja juhtumit lõppemise ebakindlast väitest lähtuvalt, leitakse, et kõrvalõiguste küsimus, k.a õigus tõhusale abinõule keelu vaidlustamiseks, jääb sisuliseks küsimuseks, mida oleks pidanud käsitlema hilisemas staadiumis.

Esimene hageja väidab samuti, et kohtu vastuvõetavust puudutav kriteerium, k.a. "võime" ning "isiklikult ja otseselt puudutava" kindlaks tegemine on põhiõiguste kasutamist käsitlevatel juhtumitel liiga piirav. Kohtu poolt kohaldatav kitsas ja piirav kriteerium rikub Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitsekonventsiooni artikleid 6, 13 ja 34 ning *locus standi*'t käsitlevat kohtupraktikat.

Pealegi on rakendatavast kindlaks tegemisest sõltumata rõhuv, ebaproportsionaalne ning loomuõigusega vastuolus, kui kohus välistab täielikult hageja, kes viitab põhivabaduste rikkumisele, ainuüksi hageja juhtumi esialgselt käsitlesest lähtuvalt.

Teine hageja väidab et:

Esimese Astme Kohus kohaldas valesti vastuvõetavuse kriteeriumit ja toetus ebaõigesti oletusele, et PKK enam ei eksisteeri ning tegi seetõttu vastuvõetavuse taotluse lahendamisel oletusi sisulise küsimuse osas.

(¹) ELT C 143, 11.6.2005, lk 34.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Rechtbank Rotterdam 8. juunil 2005 kriminaalmenetluses Omni Metal Service'i vastu

(Kohtuasi C-259/05)

(2005/C 243/05)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Rechtbank Rotterdam'i (Madalmaad) 8. juuni 2005. aasta vaheotsusega esitatud eelotsusetaotluse kriminaalmenetluses Omni Metal Service'i vastu, mis saabus kohtukantsseleisse 20. juunil 2005.

Rechtbank Rotterdam küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas antud kohtuasjad käsitletavaid kaablijäake (osa neist 15 cm läbimõõduga) saab lugeda rohelise nimekirja (¹) koodi all GC 020 nimetatud "elektroonikajääkideks" (nt [...] juhtmed jne)?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas rohelise nimekirja ainete kombinatsiooni, mida sellisena ei ole rohelises nimekirjas mainitud, saab käsitleda ja peab käsitlema rohelisse nimekirja kuuluva ainenä ja kas selle ainekombinatsiooni vedu taaskasutamise eesmärgil on teatamismenetlusega lubatud?
3. Kas siinkohal on vajalik, et nimetatud jäätmeid pakutakse või veetakse eraldi?

(¹) Nõukogu 1. veebruari 1993. aasta määruse (EMÜ) nr 259/93 jäätmesaadetiste järelevalve ja kontrolli kohta Euroopa Ühenduses, ühendusse sisseveo ning ühendusest väljaveo korral II lisa (EÜT L 30, lk 1).